

תת"ע 10678/08/23 - מדינת ישראל נגד ויטרניוק ניקולאי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 10678-08-23 מדינת ישראל נ' ויטרניוק ניקולאי
תיק חיצוני: 90522758037

לפני	כבוד השופט אהרן האוזרמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ויטרניוק ניקולאי באמצעות ב"כ עוה"ד חמיד ג'אלב



החלטה

בעניין בקשת ב"כ הנאשם למחיקת כתב האישום בשל "התיישנות", בטענה כי כתב האישום שעניינו עבירת מהירות מצולמת (במערכת א/3) נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם, אולם לא נמסר לו וחזר לשולח בציון "לא ידוע במען". בכך נטען כי חלפה התקופה בת 4 חודשים הקבועה בחוק למסירת כתב האישום לנהג בדוחות מצלמה. חוק סדר הדין הפלילי קובע בסעיפים 229 א' ו-225א. (1) כי כאשר מדובר על אישום המבוסס על צילום רכב, אין להגיש בגינו כתב אישום אלא אם כן נמסרה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה, תוך 4 חודשים ממועד ביצועה. תקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת חזקת מסירה, אשר קמה כאשר התביעה מוכיחה משלוח הודעה בדואר רשום, לאחר שחלפו 15 ימים ממשלוח ההודעה. לעניין זה קובעת הסיפא של הסעיף, כי החזקה ניתנת לסתירה, באם יוכיח הנאשם, כי לא קיבל את ההזמנה, מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

בבר"ע 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך קרן, נקבע בהקשר לחזקת המסירה בעבירות קנס:

"... אפשרות נוספת היא שארעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר חריג יוצא דופן - תקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן יקבע בית המשפט שהמצאה הייתה שלא כדין".

במקרה שבפני צולם רכבו של הנאשם במצלמת מהירות ביום 13.12.21. הודעה בדבר ביצוע עבירה נשלחה לכתובתו הרשומה של הנאשם ביום 27.12.21 ועל פי אישור בדבר משלוח הודעה שחזר למאשימה, ההודעה לא נמסרה מאחר וחזרה כאמור בציון "המען לא ידוע". לשיטת המאשימה די בחזקה הקבועה בתקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי כאמור, על מנת לבסס את חזקת המסירה.

בתי המשפט לתעבורה מצאו לא אחת במקרים דומים כי ניסיון החיים מוכיח כי יכולות להיות סיבות רבות לכך שדבר הדואר חזר בציון "לא ידוע" ואין בכך להצביע במובהק על הימנעות הנמען (הנאשם) מלקבלו. ייתכנו בוודאי סיבות נוספות בהן גם פעולה לא מספקת של הדואר המאשימה אינה יכולה להסתמך אך ורק על החזקה הקבועה בחוק (חזקת המסירה) מבלי להוכיח כי עשתה פעולה מינימלית על מנת לשוב ולמסור את דבר הדואר לאחר שחזר בציון "לא ידוע". ראוי היה כי המאשימה תנסה לבצע מסירה לפחות פעם אחת נוספת על ידי משלוח דבר הדואר שנית, או בירור נוסף לגבי מקום הימצאו של הנמען. אעיר כי מסיבה זו התקבלה בבית משפט זה בקשת הנאשם בתיק זה להארכת מועד להגשת בקשה להישפט בגין דו"ח זה. ייתכן כי מחדל של רשות הדואר הביא לכך שהדו"ח המקורי לא נמסר במועד לנאשם וכי הנאשם אכן לא ידע על הדיון. מכל מקום הנאשם לא זומן במועד הקבוע בחוק, תוך 4 חודשים. בנסיבות כאמור, אני מוצא כי חזקת המסירה שבתקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי נסתרה זאת מאחר ולא הוכח כי הודעה על ביצוע העבירה נמסרה לו וכן אי המסירה לא נבעה מנסיבות התלויות בנאשם או עקב הימנעותו מלקבלה.

בנסיבות אלה אני מקבל את טענת ההתיישנות ומורה על ביטול כתב האישום.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ד, 27 נובמבר 2023, בהעדר

הצדדים.